

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXVI. številka 636 datum 29. 10. 2023

»Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem ... Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe ...«

Ena zapoved, tri ljubezni ... Naredimo hiter test ljubezni

Naš Bog se nam razkriva v treh osebah. In vendar je eden.

Podobno je z ljubeznijo. Živimo jo v odnosu z Bogom, z bližnjim in tudi do sebe. In vendar je ena sama ljubezen, ki ima tri obraze. Nihče ne more reči, da Boga ljubi, če sovraži svojega bližnjega ali zaničuje samega sebe – tako beremo v Svetem pismu.

- Če hočem priti na čisto, koliko ljubezni premorem do Boga, je dovolj, da pogledam odnos do sebe in do bližnjega.
- Če hočem preveriti, koliko ljubezni premorem do bližnjega, se ozrem na svoj odnos z Bogom in odnos do sebe.
- Če hočem vedeti, koliko imam sebe zares rad, se ozrem v odnos z Bogom in raziščem odnos z bližnjim.

Pomembna opomba: Če ste poročeni, vstavite besedo *moj mož ali moja žena*, kjer piše *bližnji*, in preberite še *enkrat*.

Pon., 30. 10. Marcel	Ob 17. uri za + Petra Hartmana in sorodnike
Tor., 31. 10. BOLFENK (Volbenk)	Ob 10. uri pri »sv. Bolfenku« za + Antona Ramšaka ter vse + Ramšakove, Prohartove in Hartmanove Ob 17. uri za + Marijo in Viktorja Kozjaka ter vse + na Pokeržnikovem
Sre., 1. 11. VSI SVETI	Ob 8. uri za žive in + župljane Ob 10. uri na Sv. Anton na Pohorju za + Marijo Osrajnik in hčerko Marijo - <u>po maši</u> blagoslov grobov in pokopališča

<p>Zapovedan praznik</p>	<p>Ob 14. uri pri »sv. Lenartu« za vse verne rajne - <i>po maši</i> blagoslov grobov in pokopališča Ob 17. uri v župnijski cerkvi molitev rožnega venca</p>
<p>Čet, 2. 11. SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH</p>	<p>Ob 10. uri na Sv. Anton na Pohorju za + Vido Petrun Prvi četrtek - ob 17. uri po namenu svetega očeta</p>
	<p><i>Cerkev naklanja v prvih osmih dneh novembra popolni odpustek za vsak obisk pokopališča in molitev za rajne. Prav tako ga je mogoče prejeti v vseh cerkvah in javnih kapelah 1. in 2. novembra ter na prejšnjo ali na naslednjo nedeljo, če smo bili pri spovedi in obhajilu, izpovemo vero ter molimo po namenu sv. očeta (npr. očenaš).</i></p>
<p>Pet., 3. 11. Viktorin Ptujski</p>	<p>Prvi petek - ob 17. uri za + Stanislava Strameca</p>
<p>Sob., 4. 11. Karel Boromejski</p>	<p>Prvi sobota - ob 17. uri za + Marijo, Jožico in Ivana Turičnika ter vse + na Resovem</p>
<p>Ned., 5. 11. 31. NEDELJA MED LETOM ZAHVALNA NEDELJA</p>	<p>Prva nedelja – darovanje za novo strešno kritino na župnijski cerkvi (Ribnica na Pohorju) in za potrebe župnije (Sv. Anton na Pohorju) Ob 8. uri na Sv. Anton na Pohorju za + Draga Mravljaka Ob 10. uri LEPA NEDELJA pri »sv. Lenartu« za žive in + župljane</p>

Vsi sveti ... Praznik vseh poveličanih. Tudi tistih svetnikov, ki jih ni v nobenem koledarju in ne bodo nikdar njihovi življenjepisi izšli v življenju svetnikov. Ker za svetnike proglašene svetnike že obhajamo njihove praznike, je prav, da danes (1. novembra) posebej počastimo **vse tiste svetnike, katerih imena so neznana.**

Tolažilna je misel, da med njimi slavimo svoje sorodnike, znance, prijatelje. Saj če so v nebesih – in to upamo – spadajo v današnji praznik. Moj oče, moja mati ...

Večnost! Kaj je vse naše drobnjakarstvo spričo večnosti? Kako važni se zdimo sami sebi. Pa smo kaplja v morju. A vendar ... **za nekaj velikega smo se rodili.** V siju večnosti dobiva moje življenje svoj smisel. Vprašanje je le, če **je ta veličastna vizija**

večnosti vedno pred mojimi očmi ... ne za strah, ampak da prav izbiram in prav usmerjam svoj korak.

Za svojo večnost živim danes ... Vsak dan mi je v ta namen podarjen. S spoštovanjem ga moram vzeti v svoje roke. Če ga preživim za svojo večnost, potem mi smrt ni strašilo ... misel na sodbo ni grenka. **Večnost je prav tako stvarna kot sedanje življenje.** Zavestno moram te tri stvarnosti vnesti v svoj življenjski program: **smrt, sodba, večnost.** Zato mi mora današnji dan pomeniti ne le tolažbo, ampak tudi moč.

Verne duše ... V pogubljenje gre le tisti, kdor popolnoma zavestno odkloni božjo ljubezen. Pa tudi v poveličanje v nebesih le tisti, kdor je scela presijan z božjim življenjem. Zato so **vice resnično poslednji dokaz božjega usmiljenja.**

Naj teologi razpravljajo dalje, kako je z vicami ... kakšno trpljenje ... kakšno trajanje ... se ga drži še kaj časnosti ali je že večnost. Dovolj mi je misel: **čeprav ne bom dozorel za nebeško slavo, vem, da bom na poti zorenja.** Kljub zavesti, da v meni ni v polnosti zavlada božja ljubezen, bom na dnu vendarle vesel, ker bom gotovo gledal svoj cilj – **nebesa.**

Bog sam ve za vse te skrivnosti. To je zame dovolj. Vesel pa bom takrat, če bom imel nekoga, ki bo v svoji skromni molitvi skušal razkleniti poslednje vezi, ki mi ne bodo dovoljevale, da se popolnoma vržem v božji objem. Hvala mu že danes.

Moja pa je zdaj naloga, da prosim za tiste, ki čakajo ... Čakanje je vedno težko. Da se jim skrajša, to je moja naloga. To je pomen molitve ... daritve ... žrtve za duše v vicah. Kako čudovito smo povezani v eno samo družino: **oni v nebesih, v vicah in mi na zemlji. Občestvo svetnikov.**

V Bogu smo si blizu ... bolj blizu kot je naša telesna bližina na zemlji. Zato imata oba praznika na sebi nekaj vesoljnega, osrečujočega: **saj smo si v pomoč in tolažbo drug drugemu.**

Pon., 6. 11. LENART	Ob 17. uri za + Rada Lesjaka – <u>po maši</u> srečanje članov ribniškega ŽPS-ta
Tor., 7. 11. Ernest	Ob 17. uri za + Antonijo Vidmar
Sre., 8. 11. Bogomir	Rekolekcija, srečanje duhovnikov in stalnih diakonov ... <u>Doma ne bo daritve, sv. maše!</u>
Čet, 9. 11.	POSVETITEV LATERANSKE BAZILIKE Ob 17. uri za vse + Uranove

Pet., 10. 11. Leon Veliki	Ob 17. uri za + Vilibalda Ladinika
Sob., 11. 11. Martin	Ob 17. uri za + Andreja Gregla
Ned., 12. 11. 32. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Anton na Pohorju za + Antonijo Kanop</i>

POKOPALIŠČE JE KRAJ UPANJA IN NE OBUPA

Od nekdaj so kristjani svoje umrle pokopavali v bližini cerkve. Tako je pokopališče, kraj žalosti in minljivosti, postalo **kraj upanja**. Kdor se da pokopati ob svetišču, s tem izpove:

Verujem vate, Kristus. Oklepam se tebe, od mrtvih vstali Gospod.

Ne prihajam sam, v svoji smrtni osamljenosti.

Prihajam v občestvu svetnikov, ki me tudi v smrti ne zapusti.

Vsako krščansko pokopališče nam govori o tej preobrazbi kraja žalosti v kraj upanja: krasijo ga drevesa, cvetlice in luči – znamenja ljubezni in povezanosti. Pokopališče je kakor vrt, majhen raj miru v nemirnem svetu ... je znamenje novega življenja.

Pokopališče je kraj upanja: **to je krščansko**. To je **vera v vstajenje**. A dodati moramo: **upanje ne odpravi žalovanja**. Pristna krščanska vera sprejema tudi žalovanje. Vera nam daje novo obzorje, odpira nam velik in tolažljiv pogled v prostranost večnega življenja. Žalosti nam ni treba potlačiti. Če jo sprejmemo s pogledom v to prostranost, se žalost počasi spreminja in tako očiščuje tudi nas same ter stori, da bolje vidimo današnji in jutrišnji dan. Samo če sprejmemo žalost, se naučimo odkrivati upanje v temini in bolečini.

Pokopališče ima torej veliko sporočilo ... Spominja nas na smrt in večno življenje ... Govori pa nam tudi o našem sedanjem življenju ... o našem vsakdanjem življenju. Opogumlja nas, da mislimo na minljivost in na neminljivost. Vabi nas, da ne izgubimo izpred oči meril in cilja. **Ni pomembno to, kar imamo. Bistveno je to, kar smo pred Bogom in za soljudi**. Pokopališče nas vabi, naj živimo tako, da ne pademo iz občestva svetih. Vabi nas, naj v življenju iščemo in bomo to, kar more obstati v smrti in v večnosti.